

30 DE POVEȘTI DESPRE SĂRĀCIE ȘI BOGĂȚIE

VOLUM DE POVEȘTI
BILINGV
ROMÂN–ENGLEZ

Peștișorul de aur / The Golden Fish	3
Cele trei brățări / The Three Bracelets	4
Zgârcitul și cei trei gineri ai săi / The Stingy Old Man and His Three Sons-in-Law	5
Adevărata comoară / The True Treasure	6
Pinul din pădure / The Pine Tree in the Forest	7
Măgarul cu doi stăpâni / The Donkey Who Had Two Masters	8
Uriașul și fierarul cel zgârcit / The Giant and the Stingy Blacksmith	9
Comoara găsită / The Found Treasure	10
Legenda regelui Midas / The Legend of King Midas	11
Porcarul / The Swine Herder	12
Fratele bogat și fratele sărac / The Rich Brother and the Poor Brother	13
Uriașul aruncat în fântână / The Giant in the Well	14
Aurul avarului / The Stingy Man's Gold	15
Vecinul bogat și cel sărac / The Rich Neighbor and the Poor Neighbor	16
Săracul și cei trei bani de aur / The Poor Man and the Three Gold Coins	17
Doar o jumătate de galben! / Only Half a Coin!	18
Ziua de muncă / A Day's Work	19
Sacul cu galbeni / The Bag of Gold Coins	20
Bătrâna și vraciul / The Old Woman and the Healer	21
Cei trei frați norocoși / The Three Lucky Brothers	22
Pușculița-purceluș / The Piggy-Bank	23
Şobolanul de aur / The Golden Rat	24
Cadoul de bun-rămas / The Farewell Present	25
Cerșetorul și bogătanul / The Beggar and the Rich Man	26
Lada cu comori / The Treasure Chest	27
Împăratul cel lacom / The Greedy King	28
Cizmarul și negustorul de pește / The Cobbler and the Fish Merchant	29
Bursucul și jderul / The Badger and the Marten	30
Răspunsul potrivit / The Right Answer	31
Șoarecele de la țară și cel de la oraș / The Country Mouse and the City Mouse	32

Copyright © Editura Aquila

Toate drepturile asupra ediției de față sunt rezervate exclusiv Editurii Aquila.
Reproducerea parțială sau integrală a textului sau a imaginilor acestei ediții
pe orice suport fără acordul prealabil scris al Editurii Aquila este interzisă
și va fi sancționată conform legislației în vigoare.

ISBN: 978-973-714-763-9

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
30 de povești despre sărăcie și bogăție: volum de povești
bilingv român-englez. - Oradea: Aquila, 2018
ISBN 978-973-714-763-9

82

Ilustrator: Alexandru Stănescu

Traducere și adaptare texte: Claudia Guiu

Tehnoredactor: Teodor-Alexandru Pricop

Copertă: 2head.ro

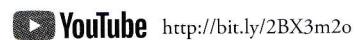
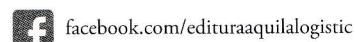
Director editorial: Diana Tăutan

Redactor-șef: Claudia Guiu

Editor:

Editura Aquila
Oradea, Str. Americii, 41
www.aquilashop.ro

Printed in Hungary, Generál Nyomda Kft., Szeged

Respect pentru natură și cunoaștere

Afost odată ca niciodată un pescar sărac, care într-o bună zi a găsit în năvodul său un peștișor de aur. Bietul peștișor se zbătea să respire și dădea disperat din aripioare, de parcă ar fi implorat să fie eliberat. Era atât de demn de milă, încât omul îl aruncă înapoi în mare. Atunci peștele sări înapoi din apă și ii spuse așa:

— Am să te răsplătesc pentru mărinimia ta! Du-te acasă și acolo îți vei găsi răsplata! Dar ai grija: nu ai voie să spui nimănui niciodată ce s-a întâmplat azi aici, pe mare!

După care se făcu nevăzut în valurile însipumate.

Când ajunse pescarul acasă, nu-i veni să-și creadă ochilor. În locul colibei lui sărăcăcioase se ridică un palat minunat, iar nevasta lui era înveșmântată în straie bogate, asemenea unei împărătese.

— Vino să vezi ce bogăți am devenit! Dar cum s-au întâmplat toate acestea? își întrebă ea bărbatul.

— Nu întreba nimic, nevastă, pentru că altfel bogăția va dispărea la fel de repede cum a apărut! ii răspunse pescarul.

Dar femeia nu-i dădu pace, ci îl întrebă și îl iscodi fără încetare. În cele din urmă pescarul ii povestii toată tărășenia cu peștișorul de aur. Chiar în clipa aceea palatul cel minunat se prefăcu din nou în coliba sărăcăcioasă de dinainte, iar nevasta pescarului rămase aceeași dintotdeauna: o femeie săracă, veșnic nemulțumită și curioasă.

The Golden Fish

Once there lived a poor fisherman, who found a golden fish in his net one day. The poor fish was struggling to breathe and was desperately flapping his flippers as if begging to be released. It was so pitiful that the man threw it back into the sea. The fish jumped back out of the water and said:

“I will reward you for your good heart! Go home and you will find your reward there! But be careful: you may never speak to anyone about what happened out here, at sea!”

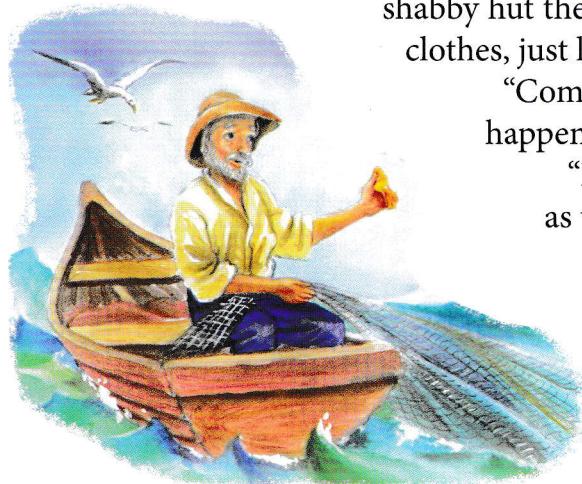
And then it disappeared in the foamy waves.

When he got home, the fisherman couldn't believe his eyes. Instead of his shabby hut there was a beautiful palace, and his wife was dressed in rich clothes, just like a queen.

“Come and see how rich we have become! But how did all this happen?” she asked her husband.

“Don't ask, wife, or the riches will disappear just as quickly as they appeared!” answered the fisherman.

But she wouldn't let her husband be and kept questioning him. Eventually, the fisherman told her the entire story with the golden fish. In that moment the beautiful palace turned back into the shabby hut, and the fisherman's wife stayed the same she had always been: a poor, forever dissatisfied and curious woman.

Cele trei brățări

A fost odată o văduvă care avea trei fete. Într-o zi le trimise la ghicitoarea din pădure, ca aceasta să le spună viitorul.

Mai întâi se duse cea mai mare dintre fete la ghicitoare. Aceasta îi arăta trei brățări și îi ceru să aleagă una: prima era din aur, a doua din argint și a treia din fier. Fata alese brățara de aur și se duse bucuroasă acasă, pentru că ghicitoarea îi spuse că avea să devină regină.

A doua zi se duse și fata cea mijlocie la ghicitoare și alese brățara de argint. Și ea se întoarse acasă fericită, pentru că ghicitoarea îi spuse că avea să devină ducesă.

A treia zi se duse și fata cea mai mică la ghicitoare. Știa deja că pe ea o așteaptă brățara de fier, dar se împăcase cu gândul acesta. Însă ghicitoarea o aștepta și pe ea cu trei brățări.

Atunci fata îi zise:

— Îți mulțumesc pentru bunătatea ta. Dar eu știu că mie brățara de fier îmi este hărăzită, așa că pe aceea o aleg. Îmi voi accepta soarta, oricare va fi aceea.

Nu peste mult timp toate cele trei fete se măritară: una cu un rege, a doua cu un duce și a treia cu un păstor.

Cățiva ani mai târziu, mama își vizită fetele. Cele două mai mari păreau nefericite, pe când cea mică trăia în deplină fericire și iubire împreună cu bărbatul ei. Atunci înțelesă văduva că nu aurul și argintul aduc fericirea în viața oamenilor.

The Three Bracelets

Once there was a widow who had three daughters. She sent them to the fortune teller in the forest to tell them each their fate. The oldest went first. The woman showed her three bracelets and asked her to choose one: the first was made of gold, the second was made of silver, and the third was made of iron. The girl chose the golden bracelet and went home happy that she would become a queen. The next day, the middle daughter went and chose the silver bracelet. She also went back home happy that she would become a duchess. The third day, the youngest daughter went. She knew she would be left with the iron bracelet, and she had made her peace with that. But the fortune teller awaited her with three bracelets, too. Then the girl said:

"Thank you for your kindness. But I know that I am destined to have the iron bracelet, so I choose that. I will accept my fate, whatever it may be."

Soon after that, all three girls got married: one to a king, the second to a duke, and the third to a shepherd. A few years later, the mother went to visit her daughters. The first two seemed unhappy, but the third lived in complete happiness and love with her husband. And so the widow realized that gold and silver do not bring happiness to people's lives.

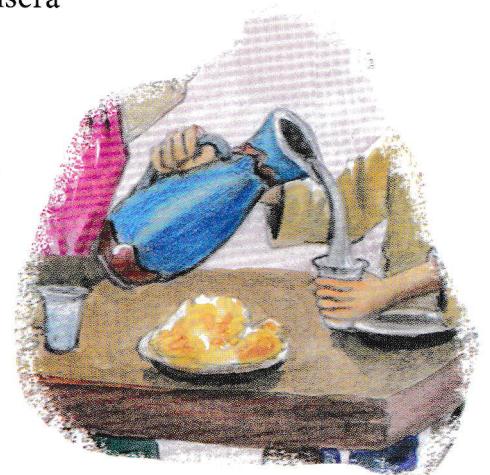

Zgârcitul și cei trei gineri ai săi

Traia odată un om zgârcit care avea trei fete. Când fetele ajunseră la vîrsta măritișului, omul le căută bărbați și îi alese pe toți trei dintre cei mai avari oameni din sat. Când se apropiie ziua sa de naștere, bătrânul cel zgârcit le spuse celor trei gineri ai săi:

— Nu vă cheltuiți banii pe cadouri scumpe. E suficient dacă îmi aduceți fiecare câte o damigeană cu vin.

Însă niciunul dintre cei trei gineri avari nu voia să îi dea din vinul său. Așa că, fără să fi stabilit ceva între ei, fiecare îi duse socrului său o damigeană cu apă în loc de vin. Socrul cel zgârcit nu voia nici el să-și irosească vinul, așa că umplu carafa pentru vin cu apă de fântână.

Când ajunseră cei trei gineri, fiecare începu să-și laude vinul.

— Vinul meu este atât de bun, încât i se simte parfumul de la o poștă! începu primul.

— Din vinul meu ajunge dacă bei un pahar și cazi sub masă, atât e de puternic! continuă al doilea.

— Vinul meu ajunge să-l miroși și te și îmbată! se lăudă și al treilea.

Socrul cel zgârcit tare se bucură, turnă în fiecare pahar câte puțin din carafa lui și le ceru ginerilor să umple apoi paharele cu vinul lor! Cu toate că fiecare dintre ei simți că bea apă, continuă să laude vinul, crezând că ei stricaseră vinul socrului lor cu apa adusă de fiecare de acasă. Și astfel băură și se desfătară cu patru feluri de apă.

Așa reuși să-i păcălească bătrânul cel zgârcit pe ginerii lui la fel de zgârciți.

The Stingy Old Man and His Three Sons-in-Law

Once there was a stingy old man who had three daughters. When the girls were old enough to marry, the old man found them husbands, picking all three from among the most tight-fisted men in the village. When his birthday was coming near, the stingy old man told his sons-in-law:

“Don’t waste your money on expensive gifts. It’s enough if you bring me a demijohn of wine each.”

But they didn’t want to give away their wine, so, without telling the others, they brought him a demijohn of water instead of wine. The stingy father-in-law didn’t want to waste his wine either, so he filled the wine decanter with water from the well. When the three sons-in-law arrived, each started praising their own wine.

“My wine is so good you can smell its perfume a mile away!” started the first.

“It is enough to drink one glass of my wine to fall under the table, that’s how strong it is!” added the second.

“It’s enough to smell my wine to become intoxicated!” bragged the third.

The stingy father-in-law poured in each glass a little from his decanter and asked the sons-in-law to fill the glasses with their own wine. Although each sensed they were drinking water, they kept praising the wine, believing they had spoiled their father-in-law’s wine with the water they had each brought from home. So they drank and feasted on four kinds of water.

And that is how the stingy old man managed to dupe his equally stingy sons-in-law.

